

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchæ Ierosolymitano apostoliæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

geretis eundem Madium in pastorem. Quod cum venerabilis frater noster Archiepiscopus sanctæ Severinæ tunc electus audisset, prædictum Guillelmum ad suam præsentiam accersivit, & asserens quod propter negligentiam vestram ad ipsum erat eligendi auctoritas devoluta; ipsum induxit ut electioni de se faciendæ præberet assensum. Qui suis monitis acquiescens, electus exitit ab eodem, suffraganeorum ejus interveniente conniventia & consensu. Verum postquam hoc innotuit Comiti supradicto, vos ad suam præsentiam convocatos tandiu fecit in custodia detineri donec præfatum Madium communiter elegeritis. Qui accedens ad præsentiam dilecti filij nostri Gerardi sancti Adriani Diaconi Cardinalis apostolicæ sedis Legati, beneficium obtinuit confirmationis ab ipso. Sed memoratus Guillelmus postmodum ad eundem Cardinalem profectus, ne illum faceret consecrari nostram audientiam appellavit, & tandem in nostra proposuit præsentia constitutus quod idem Madius prodiderat quoddam castrum, & mediante pecunia investituram episcopatus de manu receperat laicali, ac etiam ante confirmationem obtentam multa bona Ecclesiæ dilapidando vastarat. Vnde nos venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Cusentino & Bismianensi & Geneocastrensi Episcopis dedimus in mandatis ut vos & alios quos contingeret nominari compellerent super iis omnibus dicere veritatem, & si de prædicto Madio invenirent electionem irregulariter celebratam, denuntiarent eam irritam & inanem, ipsum ad restitutionem rerum Ecclesiæ mediante justitia compellentes, ac postmodum inquisita circa electionem præfati Guillelmi sollicitè veritate, quod justum esset statuerent appellatione remota. Qui, sicut in eorum litteris perspeximus contineri, cum semel ac secundo & tertio peremptorio tam prænominatum Madium quam & vos necnon etiam Abbates Ecclesiæ Geruntinæ ad suam præsentiam citavissent, dictus Madius per menses quatuor expectatus nec accessit ad ipsos, nec vos permisit accedere vel Abbates. Cum autem propter suspicionem dilapidationis ab episcopali administratione suspendissent eundem, & ipse nihilominus administrare præsumeret, excommunicationis in eum sententiam protulerant, qua ille contumaciter vilipensa, non destitit celebrare. Vnde cum eis per dicta juratorum testimonium

constitisset quod idem Madius investituram episcopatus de manu susceperat laicali, & perjurium incurrerat, ac proditorem & homicidia necnon etiam simoniam multipliciter perpetrarat, quod etiam electio ejus extorta fuerat, & consecratio, non solum post appellationem, verum etiam alias contra canones attentata, demum habito prudentum consilio quod factum de ipso fuerat sententialiter cassaverunt. Nos igitur iis & aliis quæ super ipso negotio nobis fuerunt exposita diligenter auditis, attendentes quod canon Lateranensis Concilij contra negligentes editus ad archiepiscopatus vel episcopatus non solet extendi, sed ad personatus ^{* Cod. Andega.} alios ^{aliaque mino-} & minora ecclesiastica beneficia coartari, electionem præfati Guillelmi qui ab Archiepiscopo & suffraganeis ejus fuit, ad quos electio non spectabat, electus, non reatu personæ, sed justitia cassavimus exigente. Dictum quoque Madium, qui per inquisitionem à præfatis delegatis de ipso factam inventus est multis criminibus præpeditus, & latam in se suspensionis & excommunicationis sententiam non servavit, immo administravit suspensus, & excommunicatus non erubuit celebrare, sicut ex relatione judicum plenè constitit, à Geruntinensi prorsus Ecclesia censuimus removendum. Nolentes igitur quod dominico gregi diutius desit cura pastoris, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus infra mensem post susceptionem præsentium curatis Ecclesiæ vestræ de persona idonea per electionem canonicam in Episcopum providere. Alioquin præfatis Archiepiscopo & Episcopis nos dedisse noveritis in mandatis ut ex tunc auctoritate nostra suffultis idoneum vobis pastorem assignent, contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Datum apud sanctum Germanum vi. Idus Julij, anno undecimo.

IN eandem ferè modam scriptum est Gregorio sancti Theodori Diacono Cardinali. *Initium epistolæ: Ex litteris bonæ memorix. Ita nos docet vetus exemplar Andegavense tertiæ collectionis decretalium.*

PATRIARCHÆ IEROSOLYMITANO
apostolicæ sedis Legato.

CUm exitus quadriennij videatur instare per quod tibi commissimus in Ierosolymitana provincia legationis officium exercendum, & neque circa te nos

Epist. 108.
Ei legatio prorogatur in quadriennium.

tra gratia neque circa nos tua devotio refriguerit, quin immo necessitas terræ sanctæ, propter quam hujusmodi tibi fuit indulta legatio, non cessarit, legationem ipsam tibi duximus in aliud quadriennium committendam, fraternitatem tuam rogantes attentius & monentes ac per apostolica tibi scripta mandantes quatenus auctoritate præsentium commissæ tibi sollicitudinis ministerium per præfinitum tempus exerceas laudabiliter & prudenter. Datum apud sanctum Germanum VII. Idus Julij, anno undecimo.

*EIDEM ET DILECTIS
filii militiæ Templi & Hospitalis
Ierosolymitani Magistris.*

*Epist. 109.
Monentur ut
invigilent cu-
stodiam terræ
sanctæ.*

Super miseria terræ sanctæ per diem sac noctem quasi torrentem lacrymas deducentes, subventionem ipsius quomodocumque ac etiam undecumque possumus, nec destitimus hæcenus nec etiam adhuc desistimus procurare, ita quod ad nostræ sedulitatis hortatum plurimus Christianorum exercitus in Alamannia cum nobili viro Duce Austriæ ac in Francia cum Comite Augi aliisque magnatibus ad ejusdem auxilium præparatur, & in Theutonia generalis fit pro sua subventionem collecta de universali assensu Principum constituta & nostræ auctoritatis munimine roborata. Quia igitur pro ipsius terræ defensione pecuniam vobis esse credimus necessariam, præsentium vobis auctoritate mandamus quatenus elemosynam Cisterciensis Ordinis & quadragessimam de mandato nostro à venerabili fratre nostro Parisiensi Episcopo destinatum, depositam apud Templum, accipere ac tam ipsam quam mille libras * Provenientes, quas nuper in subsidium terræ sanctæ de beati Petri elemosyna destinavimus, expendere procuretis prout terræ sanctæ necessitati & utilitati noveritis expedire. Apud nos autem sunt quædam aliæ fidelium elemosynæ, quas vobis oportunitate mittemus inventa, circa subventionem ejusdem terræ sine intermissione qualibet diligentem & utinam efficacem operam impensuri. Rogamus autem discretionem vestram propensius & hortamur quatenus ad gubernandum hereditatis Christi reliquias prudenter & constanter per eos & alios quos habetis auxilios intendatis, non solum in finibus vestris, verum etiam in Antiochia & in Tripoli, donec præduce Deo præparata jam & in proximo præparanda militia vo-

** vide infra lib.
11. epist. 18.*

bis Christiana succurrat. Nos autem propter hoc specialiter intendimus incessanter ad pacem, non solum in imperio, verum etiam & in regnis, ubicunque desuper datum fuerit, reformandam, ut tanto copiosius exinde terræ sanctæ subsidium procuretur quanto cessantibus domesticis simultatibus, ad id intendere poterunt efficacius ij quos tangit injuria crucifixi. Datum apud sanctum Germanum VI. Idus Julij, anno undecimo.

*PATRIARCHÆ IEROSOLYMITANO
apostolica sedis Legato.*

Quasi non sufficissent Antiochenæ provinciæ impietatum scelera scelerumque impietates quibus graviter iram Domini provocavit, apposuit Tripolitanius Comes mittere manum suam in Christum Domini, pie memoriæ Patriarcham Antiochenum patrem ac dominum suum carceri mancipando, in quo tandem miserabiliter expiravit. O nobilis Antiochia, urbs perfectæ decoris, & terræ quasi gaudium universæ, quam graviter esse cerneris per tam grave ignobilitata flagitium, quam turpiter per tam turpe facinus offuscata? Cui comparabimus te, vel cui tuam possumus miseriam adacquare? Omnis enim calumnia in medio tui est, quæ sicut cisterna facit frigidam aquam suam, ita malitiam tuam frigidam reddidisti. Præterea cum comparatione prævaricationis tuae sororum tuarum justificasse animas videaris, velut inimicus terendit Dominus arcum suum, suamque firmavit dexteram quasi hostis, ut nisi per penitentiam dignos fructus à facie arcus fugias, plaga inimici te feriat & percutiat castigatione crudeli, fiatque sicut mare contritio tua magna, & egrediatur ut ignis super te indignatio Domini ac succendat, tuque demum * qui possit extinguere non invenias, profundum & latum bibas calicem iræ Dei. Super quibus omnibus, post illud quod speramus è cælo, ad cuius nos auxilium convertemus nisi, dilectissime ac desiderantissime frater, ad tuum, qui etsi pari nobiscum affectu super tanta calamitate complores, fortasse tamen merito potiori occurrere sibi potes? Quia igitur propter varias circumstantias per præsentiam tuam melius posse credimus Antiochenæ Ecclesiæ subveniri quam à nobis absentibus valeat designari, committendas tibi duximus super hoc plenariè vices nostras, fraternitati tuæ per apostolica scripta

*Epist. 110.
De electione
Patriarchæ
Antiocheni.
Vide supra lib.
10. epist. 24.*

** dum*

*Vide lib. 11.
epist. 4.*